

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

LEGE

privind marca temporală

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.1.- Prezenta lege stabilește regimul juridic al mărcii temporale și condițiile de furnizare a serviciilor de marcă temporală.

Art.2.- În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) marca temporală este acel certificat electronic emis de către un furnizor de servicii de marcă temporală care îndeplinește cel puțin condițiile stipulate în prezenta lege și care confirmă că anumite date în formă electronică i-au fost prezentate la un moment de timp determinat;

b) autoritatea de reglementare și supraveghere este autoritatea prevăzută la Capitolul IV- Monitorizare și control, Secțiunea 1 - Autoritatea de reglementare și supraveghere din Legea nr.455/2001 privind semnătura electronică, denumită în continuare *autoritatea*;

c) funcția hash-code este funcția care returnează amprenta unui document electronic;

d) auditul sistemul informatic reprezintă ansamblul de proceduri de analiză și verificare, realizate pe baza unor standarde și metodologii recunoscute în domeniul sistemelor informatice, pentru stabilirea gradului de conformitate cu standardele.

Art.3.- Marca temporală emisă de către un furnizor de servicii de marcă temporală și semnată cu semnătura electronică extinsă a acestuia, certifică existența documentului electronic prezentat la data și ora menționate în marca temporală.

Art.4.- (1) Marca temporală este formată din cel puțin următoarele elemente:

- a) date în formă electronică sau amprenta acestora;
- b) data, ora și minutul specificate, furnizate digital împreună cu informațiile prevăzute la lit.a);
- c) informațiile verificate la furnizorul de servicii și modalitatea de generare a mărcii temporale, prevăzute în normele tehnice și metodologice de aplicare a prezentei legi;
- d) semnătura electronică extinsă a furnizorului de servicii de marcă temporală.

(2) Informațiile verificate la furnizorul de servicii de marcă temporală sunt:

- a) elementele de identificare ale emitentului;
- b) numărul seriei mărcii temporale;
- c) elementele de identificare ale certificatului relativ la cheia ce verifică marca;
- d) identificarea algoritmului hash-code utilizat pentru generarea amprentei.

Art.5.- Data și ora conținute în marca temporală sunt specificate în conformitate cu data și ora oficială a României. Eroarea maximum admisă este de un minut.

Art.6.- Marca temporală poate să conțină și elementele de identificare ale solicitantului mărcii temporale.

Art.7.- Marca temporală trebuie generată de un sistem informatic sigur, care va îndeplini următoarele cerințe de securitate:

- a) menține data și ora în conformitate cu cerințele din prezenta lege;
- b) generează structura de date conținând informațiile prevăzute la art.4;
- c) furnizează digital structura de date prevăzută la lit.b);
- d) asigură că este imposibil să fie emisă o marcă corectă pentru un alt timp decât momentul când a fost primit documentul sau să se schimbe ordinea în care mărcile de timp sunt emise.

Art.8.- (1) Orice sistem care creează marcă temporală trebuie să producă un registru operativ pe un suport nereinscriptibil în care sunt automat înregistrate evenimentele prevăzute în prezenta lege și în normelor tehnice și metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Orice anomalie sau tentativă de intruziune care poate să modifice funcționarea sistemului astfel încât să îl facă incompatibil cu cerințele prezentei legi și în particular cu prevederea referitoare la înregistrarea corectă a datei, trebuie să fie înregistrată în registrul operativ și să determine blocarea sistemului.

(3) Sistemul care creează marca temporală trebuie să poate fi deblocat doar prin intervenția expresă a personalului autorizat.

(4) Standardele de securitate ce trebuie respectate de sistemele de marcare temporală sunt cele prevăzute în normele tehnice și metodologice pentru aplicarea Legii nr.455/2001 privind semnătura electronică, aprobate prin hotărârea Guvernului nr.1259/2001.

Art.9.- (1) Cu 30 de zile înainte de începerea activităților legate de emiterea mărcilor temporale, persoanele care intenționează să furnizeze servicii de marcare temporală au obligația de a notifica autorității data începerii acestor activități.

(2) Odată cu efectuarea notificării prevăzute la alin.(1) furnizorii de servicii de marcare temporală au obligația de a comunica autorității următoarele informații și documente:

- a) rezultatele auditului cu privire la sistemul informatic destinat creării mărcii temporale care certifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.4-8 și existența unei securități minime a sistemului

conform art.8, materializate în raportul de audit. Auditul sistemului informatic se efectuează de către o echipă formată din personal independent, specializat și atestat.

- b) asigurarea activităților conform art.11;
- c) certificatul calificat pe baza căruia se va putea verifica semnătura asupra mărcii temporale;
- d) politica referitoare la protecția datelor cu caracter personal care să fie conformă cu legislația română în vigoare;
- e) orice alte informații referitoare la activitatea de furnizare de servicii de marcă temporală cerute de *autoritate*.

Art.10.- (1) Furnizorul de servicii de marcă temporală trebuie să dispună de resursele financiare pentru acoperirea prejudiciilor pe care le-ar putea cauza cu prilejul desfășurării activităților legate de marcarea electronică.

(2) Asigurarea se realizează prin subscrierea unei polițe de asigurare la o societate de asigurări, prin intermediul unei scrisori de garanție din partea unei instituții financiare de specialitate sau printr-o altă modalitate stabilită prin decizie a *autorității*.

(3) Suma asigurată și suma acoperită prin scrisoarea de garanție sunt stabilite de *autoritate*.

Art.11.- Obligațiile furnizorilor de marcă temporală sunt:

- a) să asigure indicații corecte pe marca temporală în conformitate cu dispozițiile art.4-7;
- b) să mențină înregistrări ale mărcilor temporale emise;
- c) să păstreze documentația astfel încât să se poată verifica mărcile temporale emise;
- d) să asigure că este posibil să se obțină și să se verifice mărcile temporale prin Internet; verificarea trebuie să fie gratuită;
- e) să asigure realizarea unui audit anual al sistemelor informatice care certifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.4-8 și existența unei securități minime a sistemului și să trimită *autorității* rezultatele auditului;
- f) să publice politica referitoare la protecția datelor cu caracter personal pe pagina de Internet;

g) să publice informațiile referitoare la mijloacele tehnice și procedurile ce sunt folosite la emiterea mărcii temporale care să fie disponibile public, inclusiv pe pagina de Internet a furnizorului.

Art.12.- În scopul asigurării asocierii dintre documentul electronic și marca temporală respectivă, furnizorul de servicii poate conserva, în lipsa cererii subiectului interesat, copia documentului electronic la care se referă marca temporală sau amprenta dedusă din document.

Art.13.- (1) Procedura solicitării și obținerii mărcii temporale urmează a fi stabilită de fiecare furnizor, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) La cererea de furnizare a mărcii temporale se atașează documentul electronic la care se va aplica marca temporală.

(3) Documentul electronic poate fi substituit de una sau mai multe amprente, calculate cu o funcție hash-code agreată de furnizor. Această funcție hash-code trebuie să fie una din cele prevăzute la art.40 din normele tehnice și metodologice pentru aplicarea Legii nr.455/2001 privind semnătura electronică.

(4) Generarea mărcii temporale trebuie să garanteze un timp de răspuns, măsurat ca diferență între momentul primirii cererii și ora inclusă în marca temporală. Eroarea maximum admisă este de un minut.

Art.14.- (1) Responsabilitatea aplicării dispozițiilor prezentei legi și a reglementărilor legate de aceasta revine *autorității*.

(2) *Autoritatea* va supraveghea îndeplinirea obligațiilor impuse de prezenta lege furnizorilor de servicii de marcă temporală.

(3) În cadrul Registrului furnizorilor de servicii de certificare prevăzut la art.28 din Legea nr.455/2001 privind semnătura electronică se va crea o secțiune distinctă, destinată furnizorilor de servicii de marcă temporală. Informațiile care trebuie prevăzute în acest *Registru* sunt stabilite de către autoritatea prin norme specifice.

Art.15.- (1) Furnizorul de servicii de marcă temporală, este răspunzător pentru prejudiciul adus oricărei persoane care își întemeiază conduita pe efectele juridice ale respectivelor mărci temporale:

a) în ceea ce privește exactitatea, în momentul eliberării mărcii temporale, a tuturor informațiilor pe care le conține;

b) în ceea ce privește asigurarea că, în momentul eliberării mărcii temporale, semnatarul identificat în cuprinsul acesteia deținea datele de generare a mărcii temporale corespunzătoare datelor de verificare a mărcii temporale, prevăzute în prezenta lege;

c) în privința îndeplinirii tuturor obligațiilor prevăzute la art.4-13.

(2) Furnizorul de servicii de marcă temporală nu răspunde potrivit alin.(1) în cazurile în care probează că, deși a depus diligența necesară, nu a putut împiedica producerea prejudiciului.

Art.16.- (1) Furnizorul de servicii de marcă temporală poate să indice în cuprinsul unei mărci temporale restricții ale utilizării acesteia, precum și limite ale valorii operațiunilor pentru care aceasta poate fi utilizată, cu condiția ca respectivele restricții să poată fi cunoscute de terți.

(2) Furnizorul de servicii de marcă temporală nu răspunde pentru prejudiciile rezultând din utilizarea unei mărci temporale cu încălcarea restricțiilor prevăzute în cuprinsul acesteia.

Art.17.- Prezenta lege se completează cu prevederile Legii nr.455/2001 privind semnătura electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.429 din 31 iulie 2001.

Art.18.- În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va elabora norme tehnice și metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art.19.- Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 24 iunie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu